

Anatomy of doubtful nature

Johanna Sulalampi

Johanna Sulalampi
Kuvataiteen maisterin opinnäyte

Taideyliopiston Kuvataideakatemia
Kuvanveisto

29.9.2025

Taiteellisen opinnäytteen ohjaaja:
Sakari Kannosto

Opinnäytteen tarkastajat:
Tuula Närhinen
Henna Paunu

Opinnäytteen taiteellinen osa toteutui osana Kuvan Kevät 2025 näyttelyä
17.5.–15.6.2025 Taideyliopiston Kuvataideakatemiassa.

Veistokset näyttelyssä:

Anatomy of doubtful nature

2025

Keramiikka, lasitteet, teräs, muottilasi, humalakasvi ja betoni

240 x 60 x 60 cm

Remains from the VOVOVO, Neuracornis magnus

2025

Keramiikka ja lasitteet

70 x 65 x 20 cm

Remains from the VOVOVO, Fragmenta ossium incertorum

2025

Keramiikka ja lasitteet

Useita kokoja

Creatures between worlds, Viscusalamandra spectra

2025

Keramiikka ja lasitteet

35 x 25 x 10 cm

Tiivistelmä

Opinnäytteeni kirjallinen osuus, johdattaa taiteelliseen prosessiin teatteritekstin keinoin. Tekstiä ei ole tarkoitettu esitettäväksi, vaan sen tarkoitus on tuoda näkyviin toimijuutta, joka ei rajaudu ihmiseen ja joka usein jää piiloon prosessikuvauksissa. Samalla se havainnollistaa taiteilijallekin tärkeän kyvyn vaihtaa näkökulmaa yksityisestä yleiseen ja edelleen ihmisyyden tuolle puolen. Edeltävät kerrontatavat ovat keskeisiä myös opinnäytteen taiteellisessa osassa siten perustellen kirjalliselle osuudelle valitun muodon.

Taiteellinen osa esitettiin Taideyliopiston Kuvataideakatemiolla kesäkuussa 2025 osana Kuvan Kevät ryhmänäyttelyä, jonka kuraattorina toimi Taideyliopiston tutkijatohtori Nina Liebenberg. Opinnäytteen kokonaisuus sisältää neljä erillisiksi nimettyä veistosta. Ne valmistuivat pääosin käsinrakennetusta lasitetusta keramiikasta surrealismin filosofiasta johdetulla tekniikalla *automaattisella veistämisellä*.

Kokonaisuuden suurimmassa veistoksessa, *Anatomy of doubtful nature*, kasvava humalakasvi muokkasi prosessin lisäksi teoksen muotoja ja merkitystä näyttelyn ajan. Veistos sai alkunsa tarpeesta kiinnittää huomiota kasvien elintärkeydestä kaikelle elolliselle. Taiteellisessa prosessissa tutkin, mitä merkitsee työskennellä kasvin kanssa pysyen samalla uskollisena taiteelliselle ilmaisulle. Valmis veistos kantaa jälkiä paikallisista historioista ja hahmottelee samalla hypoteettista dystooppista tulevaisuutta.

Veistosten muotokieli tarkasteli luiden morfologista ulkoasua, luoden mahdottomia luustoja. Toiminnallisuuksiin viittaavien muotojen vääristyminen avaa tilan pohtia evoluution mahdollisia suuntia. Pienempien teosten nimet viittaavat olentoihin ja niiden luisiin jäännöksiin vaihtoehtoisesta maailmasta. Jäännökset nousevat VO□VO□VO□ -kuvitellusta ja uneksitusta alueesta, joka leijuu tieteen ja tarinankerronnan välillä. Spekulaatiivisen arkeologian ja ilmastofiktion avulla teokset kutsuvat kyseenalaistamaan käsityksiä mahdollisesta ja mahdottomasta sekä ajattelemaan sukupuuttoon kuolevaa ja tulevaa olevaa.

Kiitokset

Lämpimät kiitokset taiteellisen opinnäytteeni ohjaajalle Sakari Kannostolle sekä ohjaavalle professorille Andrew Best-Dunkleylle.

Kiitos Kuvan Kevät 2025 kuraattorille Nina Liebenbergille sekä näyttelymestari Olli Karttuselle ja koko näyttelytiimille.

Kiitos tuesta materiaalihankintoihin Greta och Alfred Runebergs Stiftelse ja Kuvataideakatemia.

Kiitos projektin dokumentoinnista Henriikka Reitalalle ja Petri Summaselle.

Eriyiskiitos kuvanveiston mestareille ja opettajille avustanne: Lotta Mattila, Kaisaleena Halinen, Kirsti Taiviola, Vesa Rahikainen ja Oliver Backman.

Kiitos myös läheisille tuesta ja opiskelutovereille kanssaelämisestä.

Anatomy of doubtful nature

Ennen

“And yet it moves...” mumisi Galileo, kun häneltä kiellettiin kaikki julkinen opettaminen, koska hän väitti maapallon liikkuvan.¹ Kun väite aurinkokeskeisestä maailmankuvasta lopulta oli yleisesti hyväksytty ja totuttu kopernikaanisen käänteeseen muovanneeseen maailmankuvaan eli kosmokseen, päädyttiin itkemään antroposeenin kynnykselle sanoen “and yet it is moved”.² Nimittäin, kuolemattomana pitämämme maa, joka tarjoaa elämämme olosuhteet ja perustan järkkyy, koska me muokkasimme sitä.³ Tämä kakosminen, tarkoittaen luojatonta epäjärjestystä, ei välitä ihmisen suunnitelmista, vaan tulee väistämättä liikkumaan itsenäisenä ja pahimmassa tapauksessa ilman ihmistä.⁴ Elämme jälleen ajassa, jossa näkökulma omasta osastamme maailmankaikkeudessa on valtavassa murroksessa.

Olemme saman aikaisesti liian lähellä ja liian kaukana maasta. Se on tunkeutunut jokaiseen soluunne, mutta tavoittelemme voivamme jättää sen taaksemme muuntautumalla intergalaktiseksi lajiksi. Hukuttaudumme päiväuniimme mahdollisista toisista tulevaisuuksista ja maailmoista ajatellen, ettei maan tila kosketa meitä tai että olemme tehneet osamme tilanteen ratkaisemiseksi. Kohotamme itsemme jumalien kaltaisiksi ollaksemme missä tahansa, milloin tahansa ja mieluiten useassa paikassa samanaikaisesti, väistääksemme ajatuksen siitä että olemme yhtä maan kanssa, että olemme kuolevaisia.⁵ Sivuuutamme ja väheksymme sellaisia ei inhimillisiä toimijoita ja järjestelmiä, jotka ovat oman olemassaolomme perustavanlaatuinen tukirakenne.

1. Bruno Latour, Agency at the Time of the Anthropocene, *New Literary History* 45 (2014): 2.
/ Michel Serres, *The Natural Contract* (University of Michigan Press, 1995 [orig. 1990]), 81.

2. Latour, Agency at the Time of the Anthropocene, 4–5.

3. Serres, *The Natural Contract*, 85–86.

4. Latour, Agency at the Time of the Anthropocene, 4.

5. Michael Marder, “Connectedness”, *The Philosopher, The New Basics: Planet*, 110(1), Winter 2022, accessed July 28, 2025, <https://www.thephilosopher1923.org/post/the-new-basics-connectedness>, 21–25.

Taiteellisesta opinnäytteestäni piirtyvä kuva perustuu edellä kuvatun kaltaisiin synkkiin ajatuskulkuihin. Sivuan kirjallisuudesta nousevaa genreä *ilmasto fiktiota*, joka spekuloi ilmastotieteeseen perustuvilla vaihtoehtoisilla tulevaisuuksilla. Taiteeni kautta pohdin, kuinka makaabereja kuvia tullaan esittämään tässä ajassa mielenmaisemien peilaamisen tarpeisiin. Fiktiolla on paikkansa kuolevaisuuden kohtaamisen ja kriisien keskellä elämisen sietämisessä. Se luo tilan dystooppisille ajatuskokeille sekä utopioita levähdyspaikoiksi. Ehkä fiktion avulla voidaan myös syventää ymmärrystä ihmisen toiminnan väistämättömästä vastavaikutteisuudesta. Veistos *Anatomy of doubtful nature* syntyi vuorovaikutuksessa humalakasvin kanssa, ja pienemmät veistokset ovat otoksia vaihtoehtoisten maailmojen olennoista ja jäänteistä.

Opinnäytteeni kirjallinen osuus johdattaa taiteelliseen prosessiin teatteritekstin keinoin. Teksti ei ole tarkoitettu esitettäväksi, vaan sen tarkoitus on tuoda näkyviin toimijuutta, joka ei rajaudu ihmiseen. Se havainnollistaa taiteilijallekin tärkeän kyvyn vaihtaa näkökulmaa ihmisyyden tuolle puolen, ja se tuo esille taipumukseni tarkastella pieniäkin asioita läheltä. Toisinaan liian kauan ja tarpeettomasti. Tekstin tasolla kirjoitus koettelee totuuden ja fiktion välistä rajaa. Nämä kerrontatavat ovat keskeisiä opinnäytteen taiteellisessa osassa siten perustellen kirjalliselle osuudelle valitun muodon.

Creatures between worlds, *viscusalamandra spectra* -veistos
näyttelyn ripustuksessa.

Pieni veistos löysi lopulta paikkansa huoneen
seinästä läheltä katonrajaa.

NÄYTÖS 1

KOHTAUS 1

Puutarha kohtaamispaikkana

ROOLIT:

JISU: Johanna Sulalampi Homo sapiens -lajin yksilö. Vanhimmat tiedetyt Homo sapiensin jäänteet ovat 315 000–280 000 vuoden takaa. ⁶

HOPS: Kukkivan Humulus (humala) kasvisuvun yksilö Helsingistä. Humalaa on kasvanut villinä Euroopassa viime jääkaudesta asti. Ruotsista on löydetty humalan siitepölyn jäänteitä, jotka sijouttavat ajalle 9000 eaa. ⁷

SAVI: Kivitavarasavi W2505, jonka pääkomponentit ovat piidioksidi 74.6% ja alumiinioxidia 20.0%. ⁸ Piidioksidi on luonnolisesti esiintyvä piin ja hapen yhdiste, joka kuuluu silikaattioksidien laajaan joukkoon. Maan kuoresta suuri osa on silikaattia. ⁹

THRIPS: Thysanoptera -hyönteislajin (ripsiaiset), ryhmä Helsingistä. Ripsiäisten sukuun kuuluu noin 5 000 tunnettua lajia, ja ne ovat *aitososiaalisia* hyönteisiä kuten mehiläiset ja muurahaiset. Vanhimmat tunnetut ripsiäisten jäänteet ovat myöhästriassikaudelta 237–201 miljoonaa vuotta sitten. ¹⁰

NORO: Norwalk virus eli norovirus esiintymä. Virus identifioitiin ensimmäisen epidemian myötä 1968, jota ennen se tunnettiin nimellä *talven oksennustauti*. ¹¹

6. James McNish, "Oldest Known Homo sapiens Fossils Discovered in Morocco," Natural History Museum, June 2017, accessed July 28, 2025, <https://www.nhm.ac.uk/discover/news/2017/june/oldest-known-homo-sapiens-fossils-discovered-in-morocco.html>.

7. Marius Lars Garshol, "The Early History of Hops," *Garshol's Home Brewing Blog*, 2022, accessed July 25, 2025, <https://www.garshol.priv.no/blog/434.html>.

8. Sibelco, *Technical Data Sheet*, 2025, accessed July 30, 2025, <https://ceramicsbodies.sibecotools.com/>.

9. Frank Hamer, *The Potter's Dictionary of Materials and Techniques* (London: Pitman Publishing, 1975), 265.

10. David Grimaldi, Alexey Shmakov, and Nicolas Fraser, "Mesozoic Thrips and Early Evolution of the Order Thysanoptera (Insecta)," 2004, accessed July 26, 2025, https://www.researchgate.net/publication/235743341_Mesozoic_thrips_and_early_evolution_of_the_order_Thysanoptera_Insecta, 941.

11. Emily Robilotti, Stanley Deresinski, and Benjamin A. Pinsky, "Norovirus," *Clinical Microbiology Reviews* 28, no. 1 (January 2015): 134–64, accessed July 28, 2025, <https://journals.asm.org/doi/10.1128/cmr.00075-14>.

KERTOJA: Jiisun ja humalakasvin polut ristesivät puutarhassa, joka on alun perin rakennettu 1940-luvulla Viipurin Karjalasta evakoiduille perheille. Puutarhassa näkyi edelleen merkkejä siitä, että se oli suunniteltu pienviljelyä ajatellen.¹² Osittain viipurilais-karjalaisten juuriensa kautta Jiisu oli oppinut kasvien hoidosta ja pienviljelystä. Ukin kanssa asuessaan lapsena hän oli oppinut kasvien tarkkailusta, niiden tarpeisiin vastaamisesta, tärkeistä päivämääristä sekä tarkkailusta karttuvan paikallistiedon tärkeydestä. Kun hän sai tietää, että humala oli ollut aikoinaan merkittävä viljelykasvi Suomessa, hänen kokemansa yhteys kasviin syveni. Hän pohti, olivatko kenties taloa asuttaneet karjalaiset tuoneet humalan pihaan, ja huvittui siitä että Suomen laissa oli yhä näkyvillä säädös, joka velvoitti aikoinaan jokaista maanomistajaa kasvattamaan humalaa.¹³

Puutarhassa syyskuiset yöt muuttuvat viileämmiksi. Vihreä on kääntynyt kohti lahoamista. Homeet ja sienet nauttivat oloistaan. Jiisu kävelee puutarhaan muovisen kukkaruukun ja istutuslapion kanssa. Hän etsii Humaluksen maanlävistävän varrenosan lehtikompostorin viereisestä, puolitoista metriseksi rehahtaneesta pöheiköstä.

(SYYSKUU 2024, ILMANKOSTEUS 80%, LÄMPÖTILA 14°C, PILVISTÄ)

12. Osmo Lappo, "Pirkkolan historiaa," 2009, accessed September 22, 2025, <https://kaupunginosat.fi/pirkkola/2007/11/08/historiaa/>.

13. Finlex, *Ajantasaistettu lainsäädäntö*, luku 7, https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1734/2-000#chp_6__sec_4v19020019__subsec_1v19020019, accessed September 22.

JISU: Pidän ajatuksesta että joku voisi kertoa minulle, kuinka suhtautua kaikkeen ympärillä vellovaan. Kaivan vain vähän tästä ympäriltäsi. Koitan ottaa sillä tavalla varovasti, että sinulle jää tarpeeksi juuria ja pysyt elossa.

Sain ajatuksen tehdä sinulle pylvään, mutta en tänne puutarhaan, vaan galleriaan. Se olisi siis veistos, korkea ainakin. Kasvat mieluusti näköjään myös sivuttaissuunnassa aita pitkin, joten ehkä se voisi olla myös leveä... mm..
[puristaa huulia yhteen pienestä stressin pistoketta ajatellessaan kaikkea epä tietoutta tulevasta veistoksen muodosta]

Oho, tässä onkin jotain. Ei mene lapio läpi. Mikä se mahtaa olla... *[kurkistaa kuoppaan]* Ai se on sinun juuri!

HOPS: –

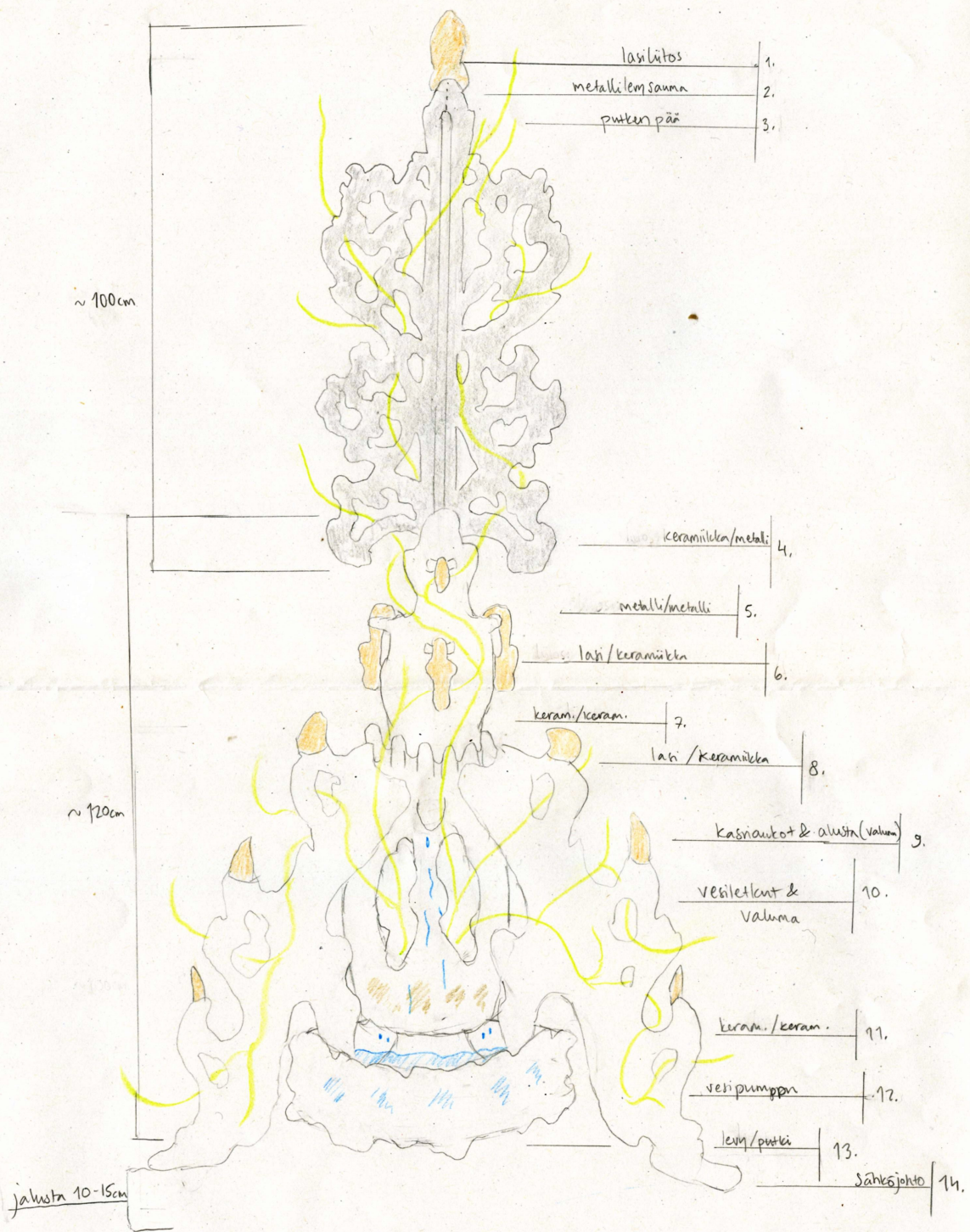
JISU: Pakko nyt vaan katkaista tämä, sori. Toivottavasti et tästä pane pahaksesi. Onhan sinulla aika paljon massaa ja lääniä tässä, niin tuskin nyt kokonaan kuolet jos tästä katkaisen.

Noin! Lähtihän se. No niin, laitetaan sinut nyt tähän purkkiin. Täytyykin kaivaa tuosta vielä vähän maata mukaan, että saadaan juuret piiloon.

HOPS: *[nestetasapaino järkkyy, herkät ja huokoiset lehdet sekä lankamaiset varret alkavat hiljalleen menettämään terhakkuuttaan]*

JISU: *[kävelee takaisin talolle ja sisään]* Pääset talveksi sisälle. Katsotaan miten sinun käy, viihdytkö vaiko et. Keväällä kun maa on vielä jäässä kaipaen sinua ja aloitat kasvun niin verkkaisesti silloin, etten voi odottaa.

KERTOJA: Kodinhoitohuoneen seinälle ruuvilla roikkumaan viritetty rakennustyömaan valo syttyy ja sammuu 160 vuorokauden ajan mekaanisen ajastimen napsuessa. Ajastin jätättää hiljalleen. Syyskuu pimenee joulukuuksi ja kääntyy jälleen valoon helmikuun loppuun tultaessa.

Keramiikka:

- allas
- kasinalusta
- ylin
- siivekkeet

metalli:

- sisäputki
- siiveke

lasi:

- sarvet
- kahvat
- nuppi

Muut:

- jauha?
- multa & sora
- vesi
- humala

Veistoksen luonnostelua ennen työhön ryhtymistä

NÄYTÖS 1

KOHTAUS 2

Kasveja taiteessa

KERTOJA: Muutettuaan Helsinkiin vain muutama vuosi aiemmin Jiisu koki kesän 2020 tukalampana kuin koskaan. Nuoret koivut kuolivat Mustikkamaan rannoille ja ruoho vihersi vain hetken keväällä. Kalasataman rakennustyömaiden halki kulkiessaan hän kohtasi Raimo Saarisen *Keksitty menneisyys* -veistoksen.¹⁴ Teoksen kasvivalinnat, kaktukset ja palmut, herättivät hämmennystä. Ne korostivat veistoksen tilapäisyyttä ja kärsivät silmin nähtävästi paahteisessa betoniviidakossa. Maalatut paadet tuntuivat haikeilta muistomerkeiltä katoavalle luonnon värikkyydelle.

Kohtaaminen herätti Jiisussa kasvavan kiinnostuksen kasveihin kaupunkisuunnittelussa, arkkitehtuurissa ja taiteessa. Epämiellyttävä urbaani tila, ilmastonmuutoksen vaikutukset ja pandemia toivat esiin myös oman luontosuhteen uudistamisen välttämättömyyden. Myös hänen taidesuhteensa oli murroksessa. Päästyään opiskelemaan Kuvataideakatemiaan kuvanveiston erillismaisteriin äänisuunnittelun opiskelujen jälkeen, hän päätti unohtaa ajatuksen äänen ensisijaisuudesta hetkeksi keskittyäkseen kehittämään visuaalista kädenjälkeään. Käännös tuntui hypyltä tuntemattomaan. Hahmottaakseen, millaiseen taiteelliseen keskusteluun hän oli liittymässä, hän etsi viitteitä taiteilijoista jotka olivat työskennelleet kasvien kanssa tavalla tai toisella.

Talon eteisessä oven tiivisteet ovat kuivuneet ja kylmä ilma virtaa hiljalleen sisään. Kirjava räsymatto on tummunut loskaisten talvisaappaiden sisälle tuomasta sohjosta. Jiisu on lähdössä akatemialle ja pukee kahisevia talvivaatteita.

(HELMIKUU 2025, ILMANKOSTEUS 60%, LÄMPÖTILA -1°C, PILVISTÄ)

14. Raimo Saarinen, *Keskitty Menneisyys*, 2020, accessed July 25, 2025, <https://www.raimosaarinen.com/#/keksitty-menneisyys/>.

HOPS: [valon puutteesta hauraat ja vähä lehtivihreäiset lehdet tekevät parhaansa yhteyttääkseen riittävästi]

JIIISU: Millä tavalla ihmisen ja kasvin suhdetta voisi ilmaista kuvanveistossa? Toivon, että voit hyvin ja viihdyt tulevassa teoksessa. Sen täytyy toteuttaa jollakin tavalla elinolosuhteillesi tarvittavat reunaehdot. [rutistaa sormillaan kuivuneen lehden]

HOPS: [havaitsee lehden irronneen ja ryhtyy tarvittaviin korjaustoimiin solutasolla]

JIIISU: Olen iloinen siitä, kuinka paljon oot kasvanut jo! Taisi olla ihan hyvä sulle se kasvupaikka. Tulee mieleen teoksia, joissa vaikuttaa olleen ideana luoda riittävät tai jopa hyvät olosuhteet kasvulle. Olen nähnyt kuvia Leena Reitun *Katkeamaton* installaation puisista veistoksista, jotka kohottivat sammaleet osaksi veistoskia ja sallivat myös veistoksen ajallisen muuntumisen.¹⁵ Tilan antaminen ja tärkeäksi näyttäminen on kaunista.

Laitan sut tänne kassiin ja vien akatemialle mun väliaikaiseen työhuoneeseen. Siellä on isot ikkunat ja paljon enemmän valoa. Se on kyllä hurja betoninen pytinki. Niillä pinnoilla ei vielä kasva mikään. Olisipa kuvanveistoa ja kasveja yhdistävä taiteilija arkkitehti Jamie North suunnitellut koko rakennuksen. Sen töissä veistoksen tai rakennuksen muoto kehittyy ja muuttuu sen kasvin ansiosta. Kuvat veistosinstallaatio *Terraforms*:sta herätti mussa välittömästi ajatuksia ihmiskunnan romahduksesta ja kasvikunnan menestyksestä.¹⁶ Teos käänsi ylösalisin sen, millä lajilla ajatellaan olevan valtaa tässä maailmassa.

Poliittinen taide, joka liittyy kasveihin kiinnostaa myös. Esimerkiksi Lois Weinbergerin *Wild Cube* teokset, joissa metallinen teräskalteristo suojaa aluetta, jossa kasvillisuus saa kasvaa villisti, tuntuu merkittävältä.¹⁷

HOPS: [hennot kierteiset varret pilkistävät punaisesta kangaskassista]

KERTOJA: Reitun, Nortin ja Weinbergerin teokset kysyvät: kenelle teoksia tehdään? Tämän kysymyksen äärellä kuvanveiston professori Andrew Best-Dunkley ja Jiisu istuivat syksyn 2024 studiovisiitillä, mikä vahvisti hänen suunnitelmaansa työskennellä kasvin kanssa ja tutkia kysymystä tekemisen kautta.

15. Leena Reittu, *Katkeamaton*, 2023–2024, accessed July 25, 2025, <https://www.leenareittu.com/>.

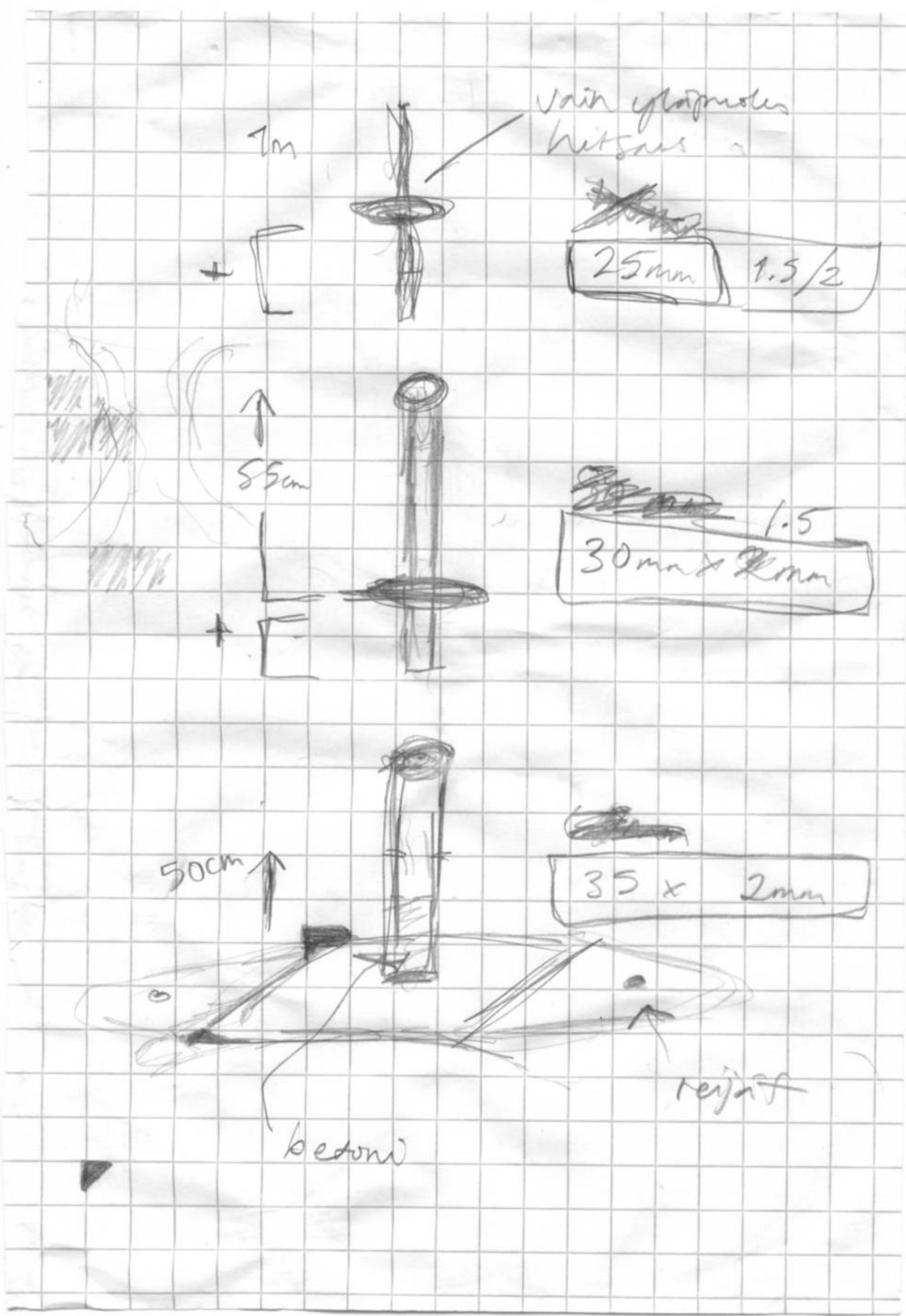
16. Lois Weinberger, *Wild Cube*, 1991–2011, accessed July 25, 2025, <https://www.loisweinberger.net/en/public-art/wild-cube-2/>.

17. Jamie North, *Terraforms*, 2014, accessed July 25, 2025, <https://jamiorth.com/terraforms>.

Anatomy of doubtful nature -veistoksen metallirakenteen luonnos oikealla kuvassa. Lopulliset putket olivat huomattavasti suunnitelman putkia halkaisijaltaan leveämpiä. Rakenne kootaan ilman työkaluja. Putket asettuvat sisäkkäin ja pyöreät välitasot, joille veistokset asettuvat, toimivat rakenteen vertikaaleina lukkoina.

Alimman putken sisään tein betonivalun painopisteen madalttamiseksi. Betoniin tein seuraavalle putkelle sopivan aukon, joka varmistaa keskiputken suoran linjan.

Keraamiset ja muut metallirakenteessa olevat osat painoivat yhteensä lopulta 70-100 kg. Rakenteeseen piti lisätä siksi lopuksi pienet kolmion muotoiset siivekkeet levyä ja alimman putken välille sivuttaissuuntaisen heilumisen estämiseksi. Lopullinen rakenne oli turvallinen siinäkin tilanteessa, että joku olisi koskenut veistosta.

NÄYTÖS 1

KOHTAUS 3

Automaattisesta veistämisestä

KERTOJA: On vuosi 1924, Ranskassa runoilija Andre Breton on inspiroitunut psykoanalyysin kehittäjä Sigmund Freudin ja Carl Gustav Jungin unien ja alitajuisen tulkinnasta. Hän kirjoittaa teoksen *Manifeste du surréalisme* (Ensimmäinen surrealismin manifesti) puolustuspuheena alitajunnan ja unennäön merkityksestä elämän perustavien kysymysten pohdinnalle. Surrealismista muodostuu filosofinen suuntaus ja sen tekniikasta, psyykkisestä automatismista, kehittyä surrealismille oleellisin tekniikka, jota hyödynnetään kirjallisuudessa, piirtämisessä ja maalaustaiteessa. ¹⁸

Noin sata vuotta, ja toiset Pariisiin kesäolympialaiset myöhemmin, vuonna 2021 valmistuneen betonisen Sörnäisten kampuksen alimmassa kerroksessa sijaitsevat Kuvataideakatemian kuvanveiston tilat. Puuverstaan päädyssä olevat kaksoisovet ovat toistamiseen vikatilassa. Sähköinen lukitus ei toimi, ovet ovat vinossa ja karmit taipuneet. Edes massiivinen betonirakennus ei ole staattinen, sillä muutaman kuukauden kuluttua ovea kehystävä seinä on romahtamisvaarassa.

Ovien takana sijaitsevassa muottiluokassa on parvi, jossa Jiisu työskentelee helmikuusta toukokuuhun tehden opinnäytteen keraamisia osia. Katossa hohtavat loisteputkivalojen rivit tekevät varjoista siroutuneita ja estävät hienovaraisimpien värisävyjen erojen näyttäytymistä. Puuverstaalta kantautuvat käsihiomakoneen äänet, katossa purunpoistoputkessa rahisevat ja kilahtelevat pöytäsaahan poistopurut.

(MAALISKUU 2025, ILMANKOSTEUS 30%, LÄMPÖTILA 10°C, PILVISTÄ)

18. Breton, André. *Manifesto of Surrealism*. 1924. Available at <https://www2.hawaii.edu/~freeman/courses/phil330/MANIFESTO%20OF%20SURREALISM.pdf>. Accessed July 16, 2025.

HOPS: [on asetettu työpöydälle savipussien ja työkalujen keskelle]

JISU: [*Räpyttelee lähityöskentelyn ja spektriltään niukan valon aiheuttamaa väsymystä pois silmistään*] Heitän suunnitelmani roskeihin. Ainoa asia jota aion nyt tavoitella ovat humalan vaatimat funtiot, kuten mullan syvyys ja kastelun mahdollisuus sekä korkeus ja jonkilaiset tarttumapinnat köynnöstäville varsille. Ajattelen että ne tuovat mukanaan suunnittelun ja esineen logiikan, joita taiteessa täytyy pyrkiä myös vastustamaan. Vastustus voisi olla sitä, että annan assosioivan mielen ja intuitiivisen päätöksen johdattaa käsiäni.

SAVI: [*Suuri pohjallinen lieriö seisoo pöydällä. Se ei ole vielä saavuttanut täyttä korkeuttaan, mutta sen alaosa menettää jo kosteuttaan. Samalla yläreunan tuoreempi savi luovuttaa vettä alaspäin.*]

JISU: Muistelen, että tällaiselle intuitiiviselle suhtautumiselle taiteessa olisi jonkinlainen nimityskin. [*vaivaa savea*] Automatismi. Se se oli. Olisiko tämä sitten automaattiveistämistä.

SAVI: [*savimolekyylien rakenne asettuu lomittaiseen järjestykseen ja kosteus massassa tasoittuu, ilmataskut vapautuvat päästessään vaivauksen ansiosta pintaan.* ¹⁹]

JISU: Automatismi siirtyy ketterästi materiaalista toiseen ja pyrkii unen ja toden yhdistämiseen. Käsillä tehdessä ajatus vapautuu rationaalisen, käytännöllisen ja materiaalisen kahleista ja vapaa ilmaisuus on mahdollista. ²⁰ [*kaulitsee savea levyiksi*]

Hmm.. Olemme kuin tarrapaperia, johon aistikokemukset juuttuvat tai lammikoita, jossa kokemukset sekoittuvat. Vapaan ilmaisun perusta on maailma- ja kehotietoudessamme kuten myös rationaalisen loogisen toiminnan. Onko automatismi näiden balanssin muuttamista? Unen logiikan tuomista valveeseen. Analogiana sitä voisi verrata kävelyyn... Tavallisesti kävelemme taakaperin vain kun väistämme jotakin, avautuvaa ovea tai ohi pyrkivää ihmistä. Automatismissa taas kävelemme takaperin ja otamme muutaman askelen etuperin vain tarvittaessa. [*leikkaa savilaatasta leveitä suikaleita*]
Automaattinen veistäminen tuo esille mieleen takertuneita kuvia, ja veistoksesta muotoutuu muisto.

19. Hamer, *The Potter's Dictionary of Materials and Techniques*, 62–63.

20. Breton, *Manifesto of Surrealism*, 1–6.

HOPS: [on hämmäntynyt ympärivuorokautisesta valaistuksesta ja sen suunnan kiinteydestä]

JIIISU: Hmm.. vaikuttaa että olet sopeutunut noin viikossa tähänkin uuteen ympäristöön. Tosin, näyttää siltä, ettet tiedä mihin suuntaan kuuluisi kasvaa. [Etsii puhelimitään C. G. Jungin *The Red Bookia* käsittelevän podcastin H. R. Gigerin elämäkerran jälkeen.]

Lisään savea valmiin muodon pintaan sinne tänne, jonka jälkeen alan poistamaan sitä tuoden esiin muotoja, joita savi ehdottaa. Toistan tätä savea lisäämisen ja poistamisen rytmiä kunnes tuntuu siltä, että se on toteuttanut suunnitelmansa.

SAVI: [vääntyy silmälle huomaamattomasti paikoista, joihin sitä on koskettu erityisen paljon]

————— kuluu viikko —————

JIIISU: Yksityiskohtien työstäminen kuivumista vastaan on uuvuttavaa ja symmetrian vuoksi kaikki on tehtävä kahteen kertaan. Toivon että yksityiskohdat kutsuvat katsojan katsetta vaeltelemaan kauemmin veistoksen pinnalla, kuin kosketellen.

Kun katson tekemääni muotoa, tunnen samankaltaisuutta taiteilijoiden Katri Paunu ja Heidi Lau kanssa. Paunun teokset käsittelevät samoja aiheitakin kuin omani. Hänen yksityisnäyttelynsä galleria Sculptorissa loppuvuonna 2024 käsitteli tuntemattomien olentojen muotoja ja jäänteitä.²¹ Laun keraamisissa veistoksissa kuten *Spirit Vessels* yksityiskohdat imaisevat johonkin tuntemattomaan maailmaan.²² Toivon että oma suuntani ja kädenjälkeni muodostuu pikkuhiljaa tekemisen kautta.

21. Katri Paunu, *Jäänteet / Remains*, 2024, available at <https://www.katripaunu.com/>, accessed July 25, 2025.

22. Heidi Lau, *Spirit Vessels*, 2020, available at <https://heidilau.org/>, accessed July 25, 2025.

HOPS: *[alkaa vihdoin saada otetta kasvun suunnasta, lehdet ovat hiukan veltot, ilmankosteus on äärimmäisen alhainen lämpiävien uunien, jatkuvan koneellisen ilmastoinin ja rakennuksen materiaalien vuoksi.]*

JISU: Silmut ihastuttavat taas niin, että haluaisin vain olla ulkona tuijottamassa niiden kasvua. Ehkäpä teen kuvan silmusta. Lasisena se olisi kuin ikuinen kevät, täynnä uutuuden jännittävyyttä. Laittaisın sen tämän luukasaveistoksen huipulle kuvaamaan toivoa.

KERTOJA: Jiisu muotoili savesta mallit lasisilmulle. Ne muuntuivat edelleen punavahaksi kipsimuottien kautta. Lasiuunissa lasimurska valui valualtaasta kanavaa pitkin kipsiä, kvartsia ja lasikuitua sisältävään muottiin. Ilma poistuu muotista sille varattua kanavaa pitkin. Sulava lasi ei päässyt viskositeettinsa vuoksi ilmakehään, joka on alle 6 mm leveä. Kirkkaan lasimurskan seassa oli raitoina vihreää lasia, joka loi liukuvärjäystä muisuttavan lopputuloksen lasiesineeseen. Seitsemän vuorokauden sulatuksen jälkeen Jiisu hajotti muotin ja hankasi sen jäljet pois lasin pinnalta. Hän leikkasi ja hioi valukanavaan jääneet ylijäämät pois.²³ Prosessin aikana tehdyistä lasikappaleista yksi pääsi veistoksen huipulle. Se yhdistyi keramiikkaan kaksikomponenttiliimalla.

Kevään 2025 silmu

Lasisilmu

Aukkojen leikkaaminen on tehtävä oikea aikaisesti. Jos savi on liian kosteaa, muoto luhistuu. Jos savi on liian jäykkää, voi veitsi vääntää rakennetta. Joustava veitsi onkin hommaan paras.

Aukot kannattaisi leikata ensin yläosaan, jotta rakenne pysyy kantavana. Se ei kuitenkaan ole aina mahdollista, koska alaosa kuivuu yläosaa nopeammin. Siksi aukkoja leikatessa täytyy tunnustella kokonaisuutta.

Leikatut reiät kasvattavat saven pinta-alaa ja kuivuminen nopeutuu merkittävästi. Yksityiskohtien on siis oltava lähes valmiina ennen aukkojen leikkaamista.

Leikkausaukkoja tehdessä on pidettävä mielessä painon jakautuminen. Aukkojen seassa kulkevat tukirakenteet, jotka ovat vertikaaleja aukottomia osia. Kaarirakenteet ovat hyvä tapa painopisteen siirtoon ja painovoiman vastustuksen luomiseen. Helpointa on välttää suoria kulmia sekä täysin horisontaalisia päällekkäisiä aukkoja. Luhistuminen tapahtuu viiveellä ja hitaasti. Parasta onkin toimia hitaasti.

Korkeutta ja yksityiskohtia täytyy suuressa veistoksessa työstää yhtäaikaan. Rakenteen on jämeköidyttävä alhaalta alkaen, jotta työ kestää oman painonsa. Samalla pinnan täytyy pysyä työstettävänä. Kostuden tarkkailu ja hallinta on tärkeä osa työskentelelyä.

Ulkopinnan yksityiskohdat kuivuvat nopeasti ja kosteuden tasaamiseksi on käytettävä muoveja. Ensimmäiset aukot on leikattu jo tässä vaiheessa, jotta kosteus pääsisi haikumaan myös sylinterin sisäpuolelta.

Humulus tarkastamassa uutta kotiaan.

Pinnan muokkaamista samottilietteellä sivellintä ja pursotinta
käyttäen

Tämän osan tein pääosin ylösalaisin rakenteen vuoksi ja ohuiden osien keveyden tunteen aikaan saamiseksi.

Työ oikeinpäin.

NÄYTÖS 1

KOHTAUS 4

Kontaminaatioista

KERTOJA: Syksyllä 2024 taiteilija David Zink Yin keraamisen veistoksen *Untitled (Architeuthis)* lasituksen näkeminen kirjassa herätti Jiisun mielenkiinnon uudelleen lasiteisiin. Sattumalta hän oli valmistanut Zink Yin veistoksen pinnalla näkyvän kaltaista lasitetta, todennut sen erityisen limaisen näköiseksi ja pohtinut sen mahdollisia käyttöyhteyksiä. Häntä ilahdutti nähdä, kuinka Zink Yi oli käyttänyt lasitteen ominaisuutta hyväksi valtavan kalmariveistoksen kosteuden ja limaisuuden vaikutelman luomiseen.²⁴

Lasitteiden komponentteja louhitaan ja valmistetaan keinotekoisesti. Jiisu etsi vaihtoehtoja teosten lasittamiselle ja tiedustelin HSY:ltä mahdollisuudesta saada jätteenpolttotuhkaa lopputyöhön lasitekehitystä varten. Pettymykseksi hän sai vastauksena tiedon tuhkan kuuluvan vaarallisiin jätteisiin. Tuhka toimitetaan Ämmänsuon jätteenkäsittelypaikalle, jossa se sekoitetaan betonin kaltaiseksi massaksi ja loppusijoitetaan tuhkasoluun.²⁵

Veistosten lopulliset lasitteet muodostuvat lukuisten testien lopputuloksena, joita Jiisu työstää muokkaamalla erilaisia ohjeita koko kevään ajan. Monien aineiden toiminnallisuudet tulevat tutuiksi, kuten esimerkiksi sinkkioksidin taipumus varata sähköä ja sen siirtyminen läheisimpään staattiseen pintaan hyppäämällä. Silmä on jälleen harjaantunut hieman, ja muiden taiteilijoiden tekemät keraamisten teosten pinnat avautuvat uusilla tavoilla.

Poistoimurin alla muottiluokassa lasitteita sekoittavan Jiisun hiukset sotkeutuvat kasvomaskin kuminauhoihin ja kädet muuttuvat rusinoiksi suojahanskojen sisällä hikoillessa.

(HUHTIKUU 2025, ILMANKOSTEUS 75%, LÄMPÖTILA 14°C, PILVISTÄ)

24. David Zink Yi, *Untitled (Architeuthis)*, 2010, in *Strange Clay: Ceramics in Contemporary Art* (Berlin: Hatje Cantz; London: Hayward Gallery Publishing, 2022), 142–43.

25. HSY, *Ämmänsuon jätteenkäsittelykeskuksen toiminta vuonna 2022* (2022), chap. 9, available at <https://julkaisu.hsy.fi/pdf/ammassuon-jatteenkasittelykeskuksen-toiminta-vuonna-2022.pdf>, accessed July 29, 2025.

- JISU: Huh vihdoin lasitetestit on valmiita. Niin pölyistä hommaa. *[niiskuttaa ja yrittää olla hieromatta silmiään ottaessaan suojavaatteita pois]* Keväällä, kasvit kiduttavat minua. Nautin siitä tavallaan. *[aivastaa allergiasta]* Ansaitseen sen. *[aivastaa uudelleen]* Tavallaan. Kasvit tunkeutuvat kehooni tahtomattani. Ne ja kaikki nämä haitalliset pölyt, joiden kanssa työskentelen, saavat taas astamani reagoimaan. Luulin erheellisesti, että kuvanveisto olisi hyväksi ruumiille. *[kävelee humalan luokse]*
- HOPS: *[Lehdet roikkuvat onnettomina ja niissä on hopean hohtoisia laikkuja.]*
- JISU: Toin ripsiäiset vahingossa sinulle kotoa toisen kasvin mukana ja nyt olet onneton. Anna anteeksi. Tiedän että teillä kasveilla on strategioita puolustautumiseen, mutta ongelma on, ettet ole luontaisessa ympäristössäsi.
- THRIPS: *[yksi piiloutuu nopeasti lehtihankaan havaitessaan liikettä kasvin lähellä, ja kakkaa säikähdyksissään pienen mustan pilkun jälkeensä.]*
- JISU: Nyt kun olet kasvanut usean metrin, olet mennyt sotkuun kaikesta siirtelystä. *[Yrittää noin tunnin ajan purkaa sotkeutuneita versoja toisistaan ilman niiden vahingoittamista.]* Koko tämä prosessikin on aivan sotkussa.
- HOPS: *[Erittää ärtyneenä kemikaalejaan.]*
- THRIPS: *[Osa putoaa versojen liikuttelun seurauksena betonilattiaan ikävästi, osa pakenee piiloon multaan, osa takertuu kasviin henkensä pitimiksi.]*
- NORO: *[On päässyt elimistöön tavalla tai toisella ja valmistelee monistautumistaan.]*
- JISU: Ei tästä nyt näytä tulevan mitään. *[Leikkaa turhautuneena humalan matalaksi sen enempiä seurauksia ajattelematta.]*
- JISU: Okei, no niin. *[Laskee sakset käsistään ja nostaa kädet eteensä ilmaan kuin estääkseen itseään tekemästä enempiä vahinkoa.]* Nyt iski sitten tällainen tuhoamis vimma. Mitäs nyt sitten. Ei ole kasvia, pitäisi hitsata metallirakennetta ja veistoskin on pahasti kesken, eikä sitä saa päästää kuivumaan tai kostumaan liikaa. Miksi kaikki vaativat samaan aikaan huomiotani?!
- HOPS: *[On palasina lattialla. Versot ymmärtävät hiljalleen, ettei uutta nestettä ole saatavilla ja sulkevat lehtipintojensa solut estääkseen kosteutta katoamasta. Juuret purkissa havaitsevat puuttuvien versojen tilanteen välittömästi.]*

THRIPS: *[pohtivat onko jo turvallista jatkaa syömistä]*

NORO: *[on aloittanut monistautumisen isäntäelimmistössään]*

JISU: Tuho hiipii tähän prosessiin, vaikka halusin hoivata kasvua. Veistokset muistuttavat luista. Niitä on tippunut katolta pitkin kevättä ja naapurini polttomurhattiin jouluna. Ei kai tämä synkkyys siis ole ihme ja onhan luissa paljon kaunistakin. Niiden osien toistuvuus, symmetria ja rakenteiden rytmien jako. Makaaberisti, lähes musiikillinen kauneus paljastuu mädäntymisen ja muun prosessin kautta. Lasitteilla haluan kuvailla, miten lihas, iho, rasva ja muut pehmeät kudokset hajoavat luusta. Testit ovat näyttäneen, että tällainen pinta voi syntyä useiden lasituspoltojen kautta. Kerrostuessaan lasitteiden kemia alkaa tuottaa tuloksia, jotka poikkeavat koepaloista, heijastaen kemiallisten prosessien arvaamattomuutta ja niiden visuaalista ilmentymää luonnossa.

Nyt on kyllä jotenkin huono olo. Parempi lähteä kotiin lepäämään. Vaihdan vain keskeneräiseen veistokseen kosteamat liinat, ettei se kuivu huomiseksi liikaa. *[Kostuttaa liinat heikotuksessaan huoliattomasti liian märäksi ja kietoo muovipussit niiden päälle.]*

SAVI: *[Sisäistää hiljalleen kankaiden kosteuden itseensä ja luovuttaa sitä rakenteissaan yhä alemmas. Kankaan paino taivuttaa saven muotoa kasaan aivan kuin vatsakivut Jiisua.]*

KERTOJA: Lasitteiden maailma voi olla hukuttava ja siksi moni päätyykin käyttämään valmislasitteita. Niiden tarjoamat vaihtoehdot ja yhdistelmät ovat kuitenkin rajallisia ja toisinaan saatavuus voi olla haaste, tuotanto saatetaan ajaa alas ja salatut reseptit muuttua. Lasittamisessa on oleellista tuntea lasitteen käyttäytymisen lisäksi sen sopivuus savilaadulle, oikea levitystapa ja poltto sekä jäähdytys sykli. ²⁶ Hyvä tapa tutustua lasiteresepteihin on valita haluamastaan lasiteryhmästä mutama toisistaan poikkeavaa reseptiä ja tehdä niillä variaatioita väriin ja esimerkiksi efektiin. Näin Jiisu toimi kraaterilasitteen kanssa. Hän päätyi valitsemaan kolmesta reseptistä testien jälkeen yhden, joka vastasi tuloksiltaan parhaiten tarpeita. Kraaterilasitteet sisältävät tyypillisesti piikarpidia, joka polton yhteydessä vapauttaa hiilidioksidia luoden kuplia. ²⁷

26. John Britt, *The Complete Guide to Mid-Range Glazes* (New York: Union Square & Co Publishing, 2014), 7.

27. Linda Bloomfield, *The New Ceramics: Special Effect Glazes* (London: Herbert Press, 2020), 125.

Pieni osa prosessin aikana tekemistäni lasitetestipaloista.
Lasituspolton lämpötilana 1186°C.

Lähikuvat veistosten lasitteista

NÄYTÖS 2

KOHTAUS 1

Tarinoiden merkityksestä

KERTOJA: Taiteilijan työssä Jiisua oli kiehtonut aina sen kokonaisvaltaisuus. Se miten yksilön elämäkokemukset suodattuvat taiteen kautta toisten koettaviksi. Häntä kiehtoi tällaisen taiteen kyky luoda merkityksellisyyden tuntua symbolisten verkostojen yhteenliittymien kautta. Jokainen taiteilija uudelleen muotoilee ihmiskunnan jaettuina kertomuksia, määrittelee symboleita ja yhdistää tämän kautta itsensä ihmisyyden kokonaisuuteen. Jiisu koki itsenä onnekaaksi saadessaan opinnäytteensä taiteelliseksi ohjaajaksi kuvanveistäjä Sakari Kannoston, jonka usean vuosikymmenen aikana kehittämä taide sisältää voimakkaita symbolisia elementtejä sekä pitkäkestoista tarinan punontaa. Kannoston symboliikassa rikkinäiset happipullot, esimerkiksi veistoksesta *Oxygen!* (2019) vaikuttavat kuvastavan ihmisen riippuvuutta luonnonvaroista sekä ihmisen ajan rajallisuutta.²⁸ Useissa teoksissa ja kokonaisuuksissa ilmenevät myyttiset merenolennot, esimerkiksi näyttelystä *Children of the Flood* (2022), taas luovat fiktiivistä merenalaista maailmaa, joka toimii katsojalle esimerkiksi paikkana käsitellä ilmastokriisin aikaan saamia tunteita.²⁹

Myös muiden kuin ihmisen kertomat tarinat ja opetukset kiinnostivat häntä. Jiisu koki, että kasvien elämänsä tarkkailu opettaa alusta ja lopusta, sekä erityisesti keskikohdasta. Ne myös opettavat moninaisuudesta, eriyttämisyydestä ja vallasta. Niiden hoitaminen opettaa lisäksi ihmisen kontrollin taipumuksesta, kärsivällisyydestä ja moniaistisen tarkkailun tärkeydestä. Kasvit opettavat olemaan avoimia muutokselle, ja kyseenalaistamaan länsimaisen lineaarisen kasvun, pysyvyyden sekä yksioikoisen päämäärällisyyden ihanteen.³⁰ Kasvi yksilöt kertovat tarinaa aina myös kasvuympäristöstään.

28. Sakari Kannosto, *Divinations* (Monograph, 2025), 78, ISBN 978-952-88-0054-5.

29. Kannosto, *Divinations*, 10.

30. Michael Marder, "A Philosophy of Stories Plants Tell," *Narrative Culture* 10, no. 2 (2023): 193–196, Article 3, available at <https://www.michaelmarder.org/pdfs/>, accessed September 24, 2025.

Ne toimivat muistin ja kokemuksen kantajina, todistajina sekä inhimillisille että ei-inhimillisille kohtaloille.³¹ Ne tarjoavat tietoa sellaiselle, joka osaa lukea niitä. Monet alkuperäiskansat ovat lukeneet säätä kasveista ja nykyaikaisessa rikostutkinnassa kasveja tulkitaan rikoksen selittämiseksi ja todistusaineiston tarjoamiseksi.³²

*Näyttelytilaksi muokatussa piirustusluokassa, akatemian toisessa kerroksessa, lattia maalijälkineen saa kokemaan jo eletyn elämän ja muistojen läsnäoloa. On viikko avajaisiin ja alas leikattu humala pilkistää veistoksen reunan takaa näyttäen sääliä. Ikkunan takaa Merihakaa vasten näkyvät lehtikuuset alkavat juuri vihertämään. Jiisu valaa betonisia kaivonkansia muistuttavia pedestaaleja veistoksilleen. Kolme veistosta asettuu lopulta kolmen betonisen jalustan päälle. Teos *Creatures between worlds, Viscusalamandra spectra*, kaksipäistä mustaa öljykiiltoista liskoa esittävä veistos päättyy katonrajaan seinälle.*

(TOUKOKUU 2025, ILMANKOSTEUS 55%, LÄMPÖTILA 14°C, PUOLIPILVISTÄ)

JISU: Esittämäni kysymys muuntui prosessissa. Kysyin kenelle veistoksia tehdään, mutta tämä savi kysyi, mitä jää jäljelle. Nyt veistos näyttää luurangolta, jossa on väärät osat tai niitä puuttuu. Toivottavasti täytät veistoksen tyhjät tilat Humulus. Sen rytmi on tehty sinun kasvullesi ja toivon että muokkaat versoillasi veistoksen muotoa. Kasvuasi tarkastelleena, en epäile ettetkö ehtisi täytää veistosta. Olen kiinnostunut näkemään, milloin ensimmäinen versosi yltää veistoksen huipulla olevalle lasille.

Nyt kun näen sinut tämän huoneen ikkunan edessä muistan, että ikkunat toimivat molempiin suuntiin. Vaikka olet mykkä, se ei tarkoita ettetkö osaisi kommunikoida. Tämän näyttelyn ajan vierailen luonasi tervehtimässä ja hoitamassa sinua päivittäin.

31. Marder, A Philosophy of Stories Plants Tell, 200–201.

32. H. Jane Bock and O. David Norris, *Forensic Plant Science* (2016), 78, available at https://books.google.fi/books?id=IGCdBgAAQBAJ&pg=PA78&hl=fi&source=gbs_selected_pages&cad=1#v=onepage&q&f=false, accessed September 24, 2025. Preface.

HOPS: *[On lähettänyt yhden pisimmän versonsa tutustumaan alueeseen kasvattaen sitä ensimmäiset viikot. Todettuaan ympäristön suotuisuuden, ravinteiden, valon ja kosteuden riittävyyden, se päästää useampia versojaan kasvamaan pidemmiksi. Kuitenkin jakaen kasvunopeuden aluksi niin, että pisimmät versot kasvat nopeiten. Vasta kun ne ovat saavuttaneet ympäristön salliman maksimin, se antaa lyhimpien versojen kasvaa yhtä vauhdikkaasti. Se on jo todennu veistokseen istutettuna uuden maa-alansa olevan suppeampi kuin aiemman kasvualustansa ruukussa, ja päättää luopua vasta maasta puskevista alle kaski senttisistä tulokkaistaan.]*

JIIISU: Ehkä sinua kiinnostaisi kuulla, että pienempien veistosten nimet tulevat unistani, joissa seikkailen kohti olemassaolon seitsemättä ulottuvuutta, ja koen jatkuvia muodonmuutoksia. Unen seitsemännen tason nimi sisältää suuret kirjaimet VO ja kaksi alati muotoaan muuttavaa, päällekkäistä symbolia. Nimi toistuu kolmessa samanlaisessa jaksossa VO..., VO..., VO.... Näin unen ensimmäistä kertaa kun olin aloittanut opinnot Akatemiolla, varmasti muodon muutos liittyy juuri siihen. Isäni oli juuri kertonut terveisiä kadulla häntä vastaan tulleelta C. G. Jungilta. On häiritsevää saada terveisiä kuolleilta, mutta Jungista on kehkeytynyt oleellinen henkilö tässä taiteellisessa prosessissa, jonka psyykkinen ulottuvuus on ennemmin henkisyteen kuin häiriöihin liittyvä. Luuletko että tämä valaistus on sopiva? Entä haluaisitko vettä tai hiukan ravinteita Humulus? *[kaataa hanavettä mullan päälle kunnes veistoksen alareunan vedenpoistoaukot syöksevät vettä ulos ruostuttaen teräsrakennetta hiukan lisää.]*

HOPS: Mieluiten meksikolaista kivennäislähdevettä ilman natriumkloridia, kiitos. Mutta vain jos se on nähnyt meren. *[tunnustelee tyytymättömänä vesijohtoveden mineraalipitoisuuksia]*

JIIISU: Öömmhmmö... *[auttelee humalan versoja oikeisiin suuntiin]*
Kuljin unessa talon sirpaleista rakennettua ikkunatonta, kapenevaa, madaltuvaa ja mutkittlevaa käytävää pitkin luukulle. Kämpertyessäni luukusta sen toiselle puolelle vasen kylki edellä, ja ollessani täsmällisen puoliksi luukun karmien molemmin puolin, katsoin käytävään josta olin tullut. Samalla huomasin itseni katsomassa luukun toiselle puolen. Katseemme itseni kanssa eivät kohdanneet... hmm, hiukan kuin versio Narcissuksesta... miksi uneni ovat niin ihmiskeskeisiä?

Oletko ihan kunnossa Humulus? Näytät ärtyneeltä ja muutama lehtesi on kellastunut. Aamuauringon porotus taitaa olla sinulle liikaa.

- HOPS: Oletko sinä kunnossa, joka ei pysty yhteyttämään? [*oikoo uusiin asentoihin väännettyjä lehtiään*] Alat kuulostamaan siltä vanhalta omenapuulta keittiön ikkunan luona. Se väitti olleensa edellisessä elämässään aikakone, joka oli rakennettu vanhasta lintulaudasta ja kävi salmonellalla.
- JISU: No nyt kun mainitsit, niin ehkä en ole aivan kunnossa. Kokemukseni siitä, että seurassani on toinen olento on voimistunut.
- HOPS: Istuta itsesi paikoilleen ja mieti olemattomia ikkunasta ulos tuijotellen, sinun aikasi on niin kovin levotonta ja itsetuhoista.
- JISU: Ajattelin vain tehdä vielä muutamia asioita joita P I T I tehdä ennen kuin akatemian hälytykset menevät yöksi päälle ja on lähdettävä. Mitä kasvit edes tekevät öisin, ja ... [*katsoo puheensa mukana heiluvia vihreitä ulokkeita, jotka ovat ilmestyneet käsien paikoille*] mitä kasvaa tästä, joka enen oli osa minua?!
- HOPS: Mitä tahansa voi kasvaa mistä tahansa, kun unohtaa kenen piti tehdä ja mitä. Kasvu ja muutos ovat aina olemassa siellä missä on yhteistoimintaa. Paitsi keskiviikkoisin, koska se ei ole keskellä mitään ja siksi kutsummekin sitä "äärettömäksi märeksi ehkäksi", aivan kuten teidän ihmisten tulevaisuutta planeetallakin.
- JISU: En pidä keskiviikoista. Miski juurissani kirskuu niin kuin jokin olisi tapahtunut jo, mutta vasta myöhemmin? Jos takaisin mennessäni menen eteenpäin, päädynkö siemeneksi?
- HOPS: Sitä kutsutaan muistoksi tulevasta. Me kasvit tiesimme siitä koko ajan. Ennakoimme eilen, mutta muistamme vasta huomenna. Ihmiset sanovat sitä monenlaiseksi häiriöksi, mutta me annamme heille todisteen ettei se ole, KEVÄT! [*kasvaa innostuksissaan muutaman millin*]

NÄYTÖS 2

KOHTAUS 2

Jälkeen

KERTOJA: Jiisun nostaessa veistosta pieni pala köynnöstä katkeaa ja tippuu työhuoneen lattialle. Kannettuaan veistoksen ostajalle kuljetukseen, hän huomaa pudonneen verson. Pieni vihreä säie, vielä jäntevänä ja elinvoimaisena, lepää lattialla. Se tuntuu sormissa päättäväiseltä. Hän asettelee verson vesilasiin ikkunalle ja kuljettaa sen muutaman kuukauden kuluttua juurtuneena takaisin puutarhaan josta se tuli.

(SUUSKUU 2025, ILMANKOSTEUS 65%, LÄMPÖTILA 14°C, AURINKOISTA)

JIIISU & HOPS:

Muistatko yhteisen menneisyytemme?

Humulus Anatomy of doubtful nature
-veistoksessa kuukauden kestäneen näyttelyn
lopussa.

Remains from the *Neoceratops*, *Neoceratops magnus*

Remains from the $\text{NO}\square\text{NO}\square\text{NO}\square$, *Fragmenta ossium incertorum*

Kuvan Kevät 2025 katalogi

Vuoden 2025 Kuvan Kevään näyttelykatalogi toteutettiin yhteistyössä nykytaiteen historian ja teorian kandiohjelman kanssa. He kirjoittivat jokaisesta näyttelyyn osallistuneesta taiteilijasta näyttelyluetteloon lyhyen tekstin, joka pohjautui taiteilijan ja kirjoittajan väliseen keskusteluun.

Katalogin sisältö nousi näyttelyn kuraattori Nina Liebenbergin ajatuksesta, että jokainen taiteilija valitsisi keskustelun pohjaksi esineen, joka oli hänelle merkityksellinen. Esine saattoi olla arkinen tavara tai taiteelliselle työskentelylle tärkeä objekti, ja se saattoi liittyä myös näyttelyyn tulevaan teokseen.

Valitsemani esineet (kuvassa) ovat muistoesineitäni, ja vaikka ne eivät suoranaisesti liittyneet taiteelliseen prosessiin, on yhtäläisyyksiä tekstin ja taiteellisen opinnäyteprosessini väliltä löydettävissä. Siksi halusin liittää katalogitekstin myös tämän kirjallisen opinnäytteeni osaksi.

Esineeni kattalogia varten kuvasi Petri Summanen

Henriikka Reitalan teksti katalogista kokonaisuudessaan:

Yhdessä ensimmäisistä muistoistaan Johanna Sulalampi löytää muiden lasten kanssa puutarhan labyrinttiin kätketyn arkun, jonka sisältä kukin saa mukaansa kimpaleen syvämustaa tulivuorilasia, obsidiaania. Lähes kolmekymmentä vuotta myöhemmin Sulalampi poimii mäkimeiramin valtaamasta villiruusutarhasta tutun muotoisen ja kokoisen fluoriittimöykyn.

Veistäessä on vaikea paeta esinettä. Jo luonnostelu ja harjoittelu tuottavat materiaa, jota ei välttämättä haluaisi pitää, mutta jota voi olla vaikea hävittää. Lukittua muotoa ei voi pyyhkiä pois tai peruuttaa. Palautumattomuudessa on karuutta, salaperäisyyttä ja rauhaa. On viehko ajatus sulkea kappaleeseen jotain, aikaa tai ajatus. Erottaako sitä enää myöhemmin? Erottaako joku toinen?

Pysähtyneisyys on aina näennäistä. Obsidiaani- ja fluoriittipalat ovat olleet puristuneessa tilassaan kauan, Sulalammen näkökulmasta aina, mutta pieniä muutoksia tapahtuu jatkuvasti. Lapsen käsiin obsidiaani tuntui vaarallisemmalta ja teräväkulmaisemmalta. Pinta välkkyi öljymäisiä sävyjä. Nyt kulmat ovat pehmenneet, kädet käyneet karkeammiksi ja niiden tuntoaisti tylpistynyt. Värit eivät enää hehku, tai oikeammin: silmät eivät enää erota niitä. Oman itsen muutos ilmenee johonkin ulkopuoliseen heijastettuna.

Kivikappaleet ovat todisteita hämärtyvistä seikkailumuistoista, ajan myötä yhä sadunkaltaisemmista. Pitenevä matka esineistä tapahtumiin sotkee niiden välistä johdonmukaisuutta. Aukot ja katkokset lisääntyvät, mysteeri sakenee.³³

Lähteet

Bloomfield, Linda. *The New Ceramics: Special Effect Glazes*. London: Herbert Press, 2020.

Bock, H. Jane, and O. David Norris. *Forensic Plant Science*. 2016. Available at https://books.google.fi/books?id=IGCdBgAAQBAJ&pg=PA78&hl=fi&source=gbs_selected_pages&cad=1#v=onepage&q&f=false, accessed September 24, 2025.

Breton, André. *Manifesto of Surrealism*. 1924. Available at <https://www2.hawaii.edu/~freeman/courses/phil330/MANIFESTO%20OF%20SURREALISM.pdf>, accessed July 16, 2025.

Britt, John. *The Complete Guide to Mid-Range Glazes*. New York: Union Square & Co Publishing, 2014.

Finlex. *Lainsäädäntö*. Available at https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1734/2-000#chp_6__sec_4v19020019__subsec_1v19020019, accessed July 25, 2025.

Garshol, Marius Lars. "The Early History of Hops." Blog, 2022. Available at <https://www.garshol.priv.no/blog/434.html>, accessed July 25, 2025.

Grimaldi, David, Alexey Shmakov, and Nicolas Fraser. "Mesozoic Thrips and Early Evolution of the Order Thysanoptera (Insecta)." 2004. Available at https://www.researchgate.net/publication/235743341_Mesozoic_thrips_and_early_evolution_of_the_order_Thysanoptera_Insecta, accessed July 26, 2025.

Hamer, Frank. *The Potter's Dictionary of Materials and Techniques*. London: Pitman Publishing, 1975.

HSY. *Ämmäsuon jätteenkäsittelykeskuksen toiminta vuonna 2022*. 2022. Available at <https://julkaisu.hsy.fi/pdf/ammassuon-jatteenkasittelykeskuksen-toiminta-vuonna-2022.pdf>, accessed July 29, 2025.

Latour, Bruno. "Agency at the Time of the Anthropocene." *New Literary History* 45 (2014): 1–18. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.

Lappo, Osmo. *Pirkkolan historiaa*. 2009. Available at <https://kaupunginosat.fi/pirkkola/2007/11/08/historiaa/>, accessed September 22, 2025.

Marder, Michael. "A Philosophy of Stories Plants Tell." *Narrative Culture* 10, no. 2 (2023): Article 3. Available at <https://www.michaelmarder.org/pdfs/>, accessed September 24, 2025.

Marder, Michael. "Connectedness." *The Philosopher, The New Basics: Planet* 110, no. 1 (Winter 2022). Philosophical Society of England. Available at <https://www.thephilosopher1923.org/post/the-new-basics-connectedness>, accessed July 28, 2025.

McNish, James. "Oldest Known Homo Sapiens Fossils Discovered in Morocco." *Natural History Museum News*, June 2017. Available at <https://www.nhm.ac.uk/discover/news/2017/june/oldest-known-homo-sapiens-fossils-discovered-in-morocco.html>, accessed July 28, 2025.

Reitala, Henriikka. *Kuvan Kevät 2025 näyttelykatalogi*. Helsinki: Kuvataideakatemia, 2025.

Robilotti, E., S. Deresinski, and B. A. Pinsky. "Norovirus." *Clinical Microbiology Reviews* 28, no. 1 (January 2015): 134–64. Available at <https://journals.asm.org/doi/10.1128/cmr.00075-14>, accessed July 28, 2025.

Serres, Michel. *The Natural Contract*. 1995 (1990). Ann Arbor: University of Michigan Press, 1995.

Sibelco. *Technical Data Sheet*. 2025. Available at <https://ceramicsbodies.sibecotools.com/>, accessed July 30, 2025.

Thwaites, Angela. *Mould Making for Glass*. London: Bloomsbury Publishing, 2011.

Taiteilijat

Kannosto, Sakari. *Divinations*. Monograph, 2025. ISBN 978-952-88-0054-5.

Lau, Heidi. *Spirit Vessels*. 2020. Available at <https://heidilau.org/>, accessed July 25, 2025.

North, Jamie. *Terraforms*. 2014. Available at <https://jamienorth.com/terraforms>, accessed July 25, 2025.

Paunu, Katri. *Jäänteet / Remains*. 2024. Available at <https://www.katripaunu.com/>, accessed July 25, 2025.

Reittu, Leena. *Katkeamaton*. 2023–2024. Available at <https://www.leenareittu.com/>, accessed July 25, 2025.

Saarinen, Raimo. *Keskitty Menneisyys*. 2020. Available at <https://www.raimosaarinen.com/#/keksitty-menneisyys/>, accessed July 25, 2025.

Zink Yi, David. *Untitled (Architeuthis)*. 2010. In *Strange Clay: Ceramics in Contemporary Art* (Berlin: Hatje Cantz; London: Hayward Gallery Publishing, 2022).

Weinberger, Lois. *Wild Cube*. 1991–2011. Available at <https://www.loisweinberger.net/en/public-art/wild-cube-2/>, accessed July 25, 2025.

Taustalähteet

D'Amico, Raph. *They Say You Should Talk to Your Plants*. Larp, 2019. Available at https://laughingkaiju.com/files/GoldenCobra2019_RaphDAmico_TheySayYouShouldTalkToYourPlants.pdf, accessed July 10, 2025.

Griffith, Charles B. *Little Shop of Horrors*. Movie, 1960. Available at https://www.rottentomatoes.com/m/1012514-little_shop_of_horrors, accessed July 10, 2025.

Infante, Manuela. *Estado Vegetal*. Performance recording, 2023 (2017). Available at https://www.youtube.com/watch?v=L_9tGnvu3w8&ab_channel=UMinnPress, accessed July 10, 2025.

Kuvat sivunumeroitain

Kansi	Anatomy of doubtful nature. Valokuva: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
6–7	Anatomy of doubtful nature. Valokuvat: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
10	Creatures between worlds, Viscusalamandra spectra. Valokuva: Lina Herrmans. Helsinki, 2025.
11	Kuvan Kevät 2025 ripustuksesta. Valokuva: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
24–33	Työskentelystä. Valokuvat: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
37	Lasitetestipalat. Valokuva: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
38–39	Veistosten lasitepinat. Valokuvat: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
45–47	Anatomy of doubtful nature. Valokuvat: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
48–49	Remains from the VOVOVO, Neuracornis magnus. Valokuvat: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
50	Remains from the VOVOVO, Fragmenta ossium incertorum. Valokuvat: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
51	Remains from the VOVOVO, Fragmenta ossium incertorum edessä. Taustalla Lina Herrmansin alumiini veistos ja Lassi Kontiaisen maalaukset. Valokuvat: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.
52	Summanen, Petri. KK25 objekti. <i>Kuvan Kevät 2025 näyttelykatalogi</i> , 46. Helsinki: Kuvataideakatemia, 2025.
Takakansi	Anatomy of doubtful nature. Valokuva: Johanna Sulalampi. Helsinki, 2025.

